

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendivm Summæ Card. Toleti

Minucius, Genesius

Sammieli, 1613

Quibus in casibus co[n]feßio sit repetenda cap. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41701

genti discussione facta, pro conditione personæ & tempore ex quo confessa est, nam si ex defectu huius accuratæ discussionis aliquod mortale pœnitens in confessione obliuisceretur, confessio esset irrita, & iteranda. * Tertia quod sit fidelis, id est sine vlllo mendacio, ita vt nullum peccatû falso addatur, aut ex certa scientia negetur sed dicantur dubia pro dubiis, certa que pro certis. Mendacium tamen de veniali re, nunquã mortale est. * Quarta & vltima circumstantia est, quod pœnitens sit obediens confessario, & in omnibus parere paratus, satisfactionis pœnam libenter acceptando, & peccatorum occasiones fugiendo, ad quæ confessarius potest pœnitentem obligare. Trid. sess. 114.

Quibus in casibus confessio sit iteranda. Cap. 10.

NOuem datur præcipui casus, in quibus confessio est iteranda. * Primus est ex parte pœnitentis, vt si sciens se maiori aut minori excommunicatione irremittibilem ad confessionem accedit, & peccatorum absolutionem scienter recipit, antequam ab excommunicatione absoluator: nã si ignorantia inuincibili accessit, valida fuit confessio, & non iteranda. Ex parte confessarii sũt tres casus: * Primus, quando non habet ordinariam .vel delegatam absoluendi facultatem, nec est expresse approbatus ab Episcopo. Concil. Trid. sess. 23. c. 15. * Secundus quando (extra extremam necessitatem) idem confessarius est nominatim excommunicatus vel clericus publicus percussor. * Tertius, si sit pœnitentis ignarus ita vt non possit discernere inter peccatum veniale aut mortale, idque absolute, vel

respectu pœnitentis, vel nesciat
formam absolutionis. Ex defectu
contritionis tres alii dantur casus.
*Primus, quando pœnitens sine ul-
lo dolore, & detestatione ad con-
fessionem accedit. *Secundus, quã-
do propositum vitandi peccata in
futurum non habet. *Tertius, si nõ
contritum vel sufficiẽter attritum
[qualis est attritio ob pœnas infer-
ni ex Tridentino. sess. 14. Cap. 4.]
se ad confessionem accedere nõ
uit, nam si verè non esset & tamen
se satis dispositũ existimaret, non
esset iteranda confessio, sed defe-
ctus cognitus eidem confessario
esset aperiendus. Ex parte con-
fessionis vnicus datur casus, cum
videlicet integra non fuit, excep-
tis tamen casibus supra Cap. 8.
positis, vt si quis sponte peccatum
aliquod prætermiserit vel ex cras-
sitate ignorantia. *Nonus & vlti-
mus est, ex parte satisfactionis, cũ
pœnitens ad confessarium accedit

animo non satisfaciendi, vel non obediendi, in quibus obedire tenetur. Illud tamen sciendum, quod si iteranda est confessio, & alteri facienda confessario, omnia iterum sunt ei accusanda: si verò fiat eidem sufficere omnia repetere, si confessarius talis pœnitentis statum, peccata, aut pœnitentiam impositam recorderetur.

De satisfactione. Cap. II.

Satisfactio est * offensæ præteritæ quo ad pœnam recõpensatio. Sacramentum namque abstergit generaliter maculam per gratiæ infusionem, tollitur verò etiam ipsa pœna, sed non semper tota, manet enim ut plurimum pœna temporalis in hoc mundo, vel purgatorio implenda. Ex Concilio Tridentino sessione 14. capit. octavo. Cæterum tria sunt opera quibus mediantibus fieri potest